

žene u crnom beograd

ČAS ANTIFAŠISTIČKE ISTORIJE

Logor „TOPOVSKE ŠUPE“ osnovan je u avgustu 1941. godine na mestu nekadašnje kasarne artiljerije na Autokomandi, u centru Beograda. Postojeće konjske štale iskorišćene su za smeštaj zatvorenika. Do decembra iste godine, u njemu su internirani muškarci, mahom Jevreji i Romi iz Beograda i Banata, stariji od 14 godina.

Dnevno je po nekoliko stotina ljudi odatle vođeno na streljanje na stratišta u Kumodražu, Bežaniji i Jajincima. U logoru je za nepuna tri meseca ubijeno oko 5000 muškaraca. To je bila prva faza sistematskog uništenja Jevreja i Roma u okupiranoj Srbiji.

U drugoj fazi, između decembra 1941. i maja 1942. godine, preostali muškarci, žene, deca i starci, njih oko 7 hiljada, internirani su u logor na Sajmištu (Semlin Judenlager) u Zemunu, gde su ubijani gušenjem izduvnim gasovima u tzv dušegupki, pokretnom kamionu - gasnoj komori.

Procenjuje se da je tokom Drugog svetskog rata stradalo 82% ukupne jugoslovenske jevrejske populacije.

Na stratištu u Jajincima je, u toku Drugog svetskog rata, ubijeno između 68.000 i 80.000 Jevreja, Roma, Srba, antifašista i drugih logoraša.

Prvo su došli po komuniste, a ja se nisam pobunio,
jer nisam bio komunist.

Zatim su došli po bolesne, takozvane neizlečive, a ja se nisam pobunio,
jer nisam bio mentalno bolestan.

Zatim su došli po Jevreje, a ja se nisam pobunio,
jer nisam bio Jevrejin.

Onda su došli po mene, ali tada više nije bilo nikoga
da se zauzme za mene.

Pastor Martin Niemöller (1946.)

9. MAJ – DAN POBEDE NAD FAŠIZMOM

Antifašizam je tekovina moderne Evrope, tekovina bivše Jugoslavije i večita vrednost feminističkog i mirovnog pokreta.

Nažalost, u Srbiji danas, za razliku od Evrope, živimo fašizam kao posledicu nesuočavanja sa prethodno državno organizovanim zločinima. Fašizam se manifestuje kroz klerofašističke tendencije, institucionalnu getoizaciju Roma, rehabilitaciju kolaboracionista iz Drugog svetskog rata, brisanje sećanja na antifašističku prošlost, nekažnjivost nasilja koje je rezultat netrpeljivosti prema različitostima, pozivanje na linč LGBT populacije i braniteljki ljudskih prava itd.

Zato zahtevamo od nadležnih institucija:

- Da se ne relativizuje antifašizam i ne izjednačavaju fašisti i antifašisti.
- Da Državna komisija za otkrivanje i obeležavanje svih tajnih grobnica u kojima se nalaze posmrtni ostaci streljanih nakon 1944. godine otkrije i obeleži grobnice žrtava ratova iz devedesetih godina.
- Da se Haškom tribunalu izruče optuženi za ratne zločine: Ratko Mladić i Goran Hadžić.
- Da se negiranje genocida u Srebrenici proglasi krivičnim delom.
- Da se 11. jul proglasi Danom sećanja na genocid u Srebrenici.
- Da tužilaštvo i policija, u skladu sa važećim zakonima, da kazne kako akte fizičkog nasilja, tako i pretnje upućene manjinskim grupama.
- Da se zabrane sve organizacije i udruženja koje krše ili pozivaju na kršenje zajamčenih ljudskih i manjinskih prava, izazivaju ili podstiču neravnopravnost, mržnju i netrpeljivost zasnovanih na rasnoj, nacionalnoj, verskoj, seksualnoj ili drugoj pripadnosti.
- Da se zabrane sve publikacije koje podstiču mržnju i netrpeljivost, u prvom redu „Protokole Sionskih mudraca“.
- Da država Srbija dokaže svoje proevropsko opredeljenje i, po ugledu na brojne države u svetu, donese zakon koji bi zabranio poricanje Holokausta.

U Beogradu, 09.05.2010.
Žene u crnom